04/06/2019

Πώς θα καταλάβω ποιον «δρόμο» να ακολουθήσω στη ζωή μου;

/ Νέοι και Εκκλησία

Η επικαιρη Ερώτηση, την οποία έλαβε η ιστοσελίδα του Μαθητικού Τομέα του Συλλόγου “Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ” (agonistes.gr), είχε ως εξής:

“Ακούμε από την μία πως μέσω της θεϊκής Ελευθερίας θα καταλάβουμε ποια οδό πρέπει να ακολουθήσουμε στην ζωή μας, από την άλλη ακούμε και το «ό,τι πει ο πνευματικός»- τελικά τί ισχύει;”.

Η πρόσφατη απάντηση της ιστοσελίδας είναι η εξής:

“Είναι πράγματι το πιο δύσκολο ερώτημα που βασανίζει το νου και την ψυχή του ανθρώπου. Πώς θα καταλάβουμε τί δρόμο πρέπει να διαλέξουμε, τί είναι για εμάς και τί δεν είναι, και αν είναι για το συμφέρον της ζωής και της ψυχής μας.

Ο Θεός μας χάρισε το υπέρτατο δώρο της ελευθερίας που αποτελεί το συστατικό

στοιχείο της ανθρώπινης φύσης και ύπαρξης. Είναι το κλειδί της ευτυχίας ή της δυστυχίας μας, ανάλογα με τον τρόπο που θα την «χρησιμοποιήσουμε». Έτσι είμαστε ελεύθεροι να διαλέξουμε όποιον δρόμο θέλουμε, να περπατήσουμε πολλά μονοπάτια... πιστεύοντας πως κάπου και κάποτε θα καταλήξουμε και θα βρούμε την πορεία μας.

Όμως, πόσες φορές βιώνουμε αδιέξοδο, μπλεκόμαστε και αγχωνόμαστε! Γι' αυτό ένα μόνο... αρκεί! Να εμπιστευτούμε πλήρως τη ζωή μας στα χέρια του Θεού με την ακλόνητη πίστη και πεποίθηση, ότι Εκείνος με τον τρόπο Του θα φανερώσει και θα φωτίσει την πορεία της ζωής μας. Αυτό είναι ελευθερία. Να υποταχθούμε στο θέλημα του Θεού, ο οποίος είναι η Αλήθεια· η Αλήθεια η οποία μας ελευθερώνει και μας καθιστά όντως ελεύθερους, όπως μας λέει ο ίδιος ο Χριστός: «Γνώσεσθε τήν ἀλήθειαν, καί ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς» (Ἰω. η΄ 32).

Το πώς θα δείξει ο Θεός το θέλημα Του για τη ζωή μας, είναι στη δική Του ελευθερία και στη δική Του πάνσοφη βουλή: κάποιες φορές μέσα από καταστάσεις και συνθήκες, άλλες ευθέως με εσωτερική πληροφόρηση, άλλες μέσα από τρίτους, από γονείς, οικείους ή φίλους, άλλες μέσα από τον πνευματικό μας πατέρα, άλλες... άλλες... Μυριάδες τρόπους έχει ο Θεός που δεν τις χωρά ο ανθρώπινος νους.

Ειδικά, ως προς τον πνευματικό πατέρα, οφείλουμε να πούμε ότι η συμβολή του στο πώς θα διακρίνουμε το θέλημα του Θεού είναι καθοριστική. Η εκκλησία έβαλε «εις τόπον Θεού» τον πνευματικό μας πατέρα, αυτόν που διακρίνει και καταλαβαίνει τον εσωτερικό μας κόσμο με τη χάρη και το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος. Σε αυτόν πηγαίνουμε και καταθέτουμε την ανεπάρκειά μας και δηλώνουμε ότι δεν γνωρίζουμε τί δρόμο πρέπει να ακολουθήσουμε και ποιο είναι το θέλημα του Θεού στη ζωή μας. Τότε «το ό,τι πει ο πνευματικός», ίσως είναι η απάντηση στη μεγάλη μας απορία. Με την υπακοή που θα του δείξουμε, ουσιαστικά υπακούμε στο θέλημα του Θεού και βιώνουμε την ηθική εσωτερική ελευθερία. Γιατί έχουμε ξεπεράσει τον εαυτό μας, έχουμε παραιτηθεί από το εγώ μας, και έχουμε αφεθεί στην αγκαλιά του Θεού Πατέρα μας. Έχουμε ταπεινωθεί και η ταπείνωση είναι ο μαγνήτης που έλκει τον ίδιο το Θεό! Οι πνευματικοί νόμοι είναι τότε που λειτουργούν και τα μάτια της ψυχής μας βλέπουν καθαρά το δρόμο που χρειάζεται να ακολουθήσουμε.

Μακάρι να μπορέσουμε να πούμε και να βιώσουμε την όμορφη Πατερική προσευχή που λέει: «Κύριε, ποίησόν με οίον θέλεις και ως θέλεις, καν θέλω, κάν μη θέλω». Θέλω δεν θέλω, κάνε με ό,τι θέλεις! «Κύριε, ως κελεύεις, Κύριε, ως γινώσκεις, Κύριε, ως βούλει, ούτω γενέσθω έν εμοί». Όπως Εσύ θέλεις, αυτό να γίνει στη ζωή μου! Αυτό είναι ελευθερία. Όχι εύκολο πράγμα διότι απαιτείται απελευθέρωση από

τη δουλεία του «εγώ». Αλλά μόνο έτσι θα έχουμε τη σιγουριά, την ασφάλεια και την ευλογία για την πορεία της ζωή μας!